

tepligtige, selv om selskabet faktisk ledes her fra landet. Ved lovforslaget indføres som supplement til de gældende regler en bestemmelse, hvorefter selskaber og foreninger m.v., der ledes fra Danmark, beskattes som fuldt skattepligtige her i landet.

Når selskaber flytter hjemsted og ikke længe beskattes som hjemmehørende her, skal der foretages en skattemæssig afregning. Det skal ikke være muligt at flytte fra en latent dansk skat. Ved lovforslaget indføres derfor regler, der sikrer en beskatning af avancer m.v. i forbindelse med ophør af fuld skattepligt. Der indføres lignende regler, hvis et udenlandsk selskab udtræder af dansk sambeskatning.

For personer foreslås efter lovforslaget en beskatning af genvundne afskrivninger i forbindelse med ophør af fuld skattepligt. Herved hindres en udhuling af beskatningsgrundlaget gennem udnyttelse af afskrivningsreglerne inden fraflytningen, f.eks. ved afskrivning på anparter i udenlandske ejendomme.

Man kan spekulere i at forblive fuldt skattepligtig her til landet. Selv om Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke kan beskattes indtægter, så opretholdes fradragsretten uændret. Det foreslås, at skatteydere, der som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke kan beskattes som hjemmehørende her i landet, kun kan opnå fradrag for udgifter, der vedrører indtægter, som Danmark har beskatningsretten til.

Som følge af lovforslagets indførelse af beskatning af genvundne afskrivninger, hvis en person ophører med at være fuldt skattepligtig, sammenholdt med de gældende regler om beskatning af bl.a. aktieavancer ved fraflytning, er der baggrund for at lempe den såkaldte 4-årsregel. Efter denne regel fastholdes den fulde skattepligt for personer, der ikke længere bor i landet, hvis de flytter til et land, der ikke er godkendt af de danske skattemyndigheder. Efter forslaget fjernes godkendelsessystemet, således at dokumentation for indkomstbeskatning i en fremmed stat, Grønland eller Færøerne er en tilstrækkelig betingelse for, at den fulde skattepligt ophører.

Efter lovforslaget opstilles det som betingelse for at foretage aktieombytning efter de lempelige regler i aktieavancebeskatningsloven, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet. Ligningsrådet kan opstille særlige vilkår for tilladelsen. Formålet med bestemmelsen er at forhindre omgåelse af reglerne i skattelovgivnin-

gen. Særligt skal den sikre mod, at personer i stedet for at sælge aktier foretager en aktieombytning for at undgå eller udskyde dansk aktieavancebeskatning.

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Det vurderes, at den samlede virkning af lovforslaget vil være et merprovenu af forholdsvis begrænset størrelse, og formodningen er, at de potentielle provenutab, der forhindres, kan være af betragtelig størrelse set i lyset af kapitalens frie bevægelighed og de friere internationale etableringsmuligheder for virksomhederne.

Vedrørende lovforslagets øvrige punkter vil jeg henvise til forslagens bemærkninger.

Jeg skal herefter anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om strafforfølgning ved det internationale tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien. (Lovforslag nr. L 36).

FN vedtog som bekendt i 1993, at der skulle oprettes et internationalt tribunal med henblik på retsforfølgning af krigsforbrydere fra det tidligere Jugoslavien. I den resolution, der ligger til grund for FN's vedtagelse, forpligtes alle medlemsstaterne til at indrette deres lovgivning med henblik på at kunne opfylde resolutionens krav herom.

Formålet med det foreliggende lovforslag er således at skabe den nødvendige lovhjemmel til, at også Danmark kan medvirke til opfyldelsen af denne internationale forpligtelse.

Lovforslaget indebærer, at hvis tribunalen anmoder om udlevering af en person, kan der her i landet iværksættes strafprocessuelle tvangsindgreb, f.eks. anholdelse og varetægtsfængsling af den pågældende med henblik på udlevering.

Sager om udlevering foreslås i videst muligt omfang behandlet i overensstemmelse med de bestående regler i udleveringsloven. Det indebærer navnlig, at afgørelser om udlevering til tribunalen træffes af justitsministeren, og at beslutninger om at imødekomme tribunallets udleveringsanmodning af den berørte person kan kræves forelagt domstolene til prøvelse med den virkning, at udlevering ikke kan finde sted, medmindre domstolene siger god for udleve-

ringen. I princippet vil også danske statsborgere kunne drages til ansvar ved tribunalet.

Der kan i øvrigt være grund til at understrege, at der er tale om udlevering til et internationalt organ oprettet af FN, og at de forbrydelser, der bliver tale om at pådømme ved tribunalet, allerede er en del af den almindeligt anerkendte folkeret om væbnede konflikter. Det vil således være den altovervejende hovedregel, at tribunalets udleveringsbegæring imødekommes.

Dernæst indeholder lovforslaget nogle mere tekniske bestemmelser om retskraft, hvis formål er at hindre, at den, der strafforfølges ved tribunalet, samtidig strafforfølges her i landet for den samme handling.

Endelig giver lovforslaget mulighed for, at justitsministeren – såfremt tribunalet tiltræder en sådan ordning – kan bestemme, at en dom, der er afsagt af tribunalet, kan fuldbyrdes her i landet. Om fuldbyrdelse af tribunalets dom lader sig gennemføre i det enkelte tilfælde, afhænger i første række af tribunalet.

Formålet med den foreslåede ordning på dette punkt er derfor at muliggøre, at afsoning af tribunalets domme kan finde sted her i landet. Samtidig gives der hjemmel til at stille de vilkår for afsoningen, som tribunalet måtte fastsætte, som betingelse for at lade den domfældte afsone i Danmark.

Et afgørende led i den foreslåede ordning er, at en afgørelse om afsoning af tribunalets dom i Danmark altid vil skulle forelægges retten til godkendelse. Også på dette punkt lægger lovforslaget sig således tæt op ad den bestående ordning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kriminallov for Grønland. (Gevinstgivende spilleautomater). (Lovforslag nr. L 37).

Grønlands hjemmestyre har anmodet om, at der i Grønland gives mulighed for, at gevinster fra spilleautomater (enarmede tyveknægte) kan udbetales i penge.

I kriminalloven for Grønland er der fastsat nærmere regler, der forbyder hasardspil. Disse

regler gælder også for de hasardspil, der består i udbetaling af penge som gevinster fra spilleautomater.

Lovforslaget har til formål at give Grønlands hjemmestyre mulighed for at tillade visse gevinstgivende automatspil. Den nærmere regulering af disse spil skal hjemmestyret således selv foretage.

Regeringen finder, at man bør imødekomme hjemmestyrets ønske, således at hjemmestyret på dette begrænsede område får adgang til at fastsætte regler om gevinstgivende spilleautomater. I den forbindelse skal man være opmærksom på, at kasinoloven ikke gælder for Grønland.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Besiddelse af børnepornografi). (Lovforslag nr. L 38).

Som bekendt giver straffeloven ikke i dag mulighed for at straffe den blotte besiddelse af børnepornografisk materiale. Strafansvar ifaldes kun i de tilfælde, hvor man erhvervsmæssigt sælger eller på anden måde udbreder eller med forsæt hertil fremstiller eller skaffer sig materialet. Den gældende bestemmelse i straffelovens § 235 tilsigter navnlig at ramme den økonomiske bagmandsvirksomhed i forbindelse med fremstillingen af børnepornografi. Andre – alvorligere – straffelovsbestemmelser med en strafferamme på op til 4, 6 eller 10 års fængsel kriminaliserer selve optagelsen af børnepornografiske billeder og de overgreb, der påføres de implicerede børn som led i optagelsen.

Spørgsmålet om at kriminalisere besiddelsen af børnepornografisk materiale er rejst i flere sammenhænge. Både FN's Menneskerettighedskommission og Nordisk Råd har således anbefalet en sådan kriminalisering. Også Europarådets Ministerkomité har henstillet, at spørgsmålet gøres til genstand for nærmere overvejelser. Vender man blikket mod Norden, som Danmark traditionelt har et nært retsfællesskab med, kan det konstateres, at der allerede i Norge er gennemført regler om strafansvar for besiddelse af børnepornografi, og at der i Sverige er